

1941-03-14

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

De to fiskerbrødre og deres mor kendes ikke.

Alen er en gammel dansk længdemål = 0,6277 m. Før metersystemets indførelse i 1910 var alen almindelig benyttet længdemål fx i klædehandel ("to alen af samme stykke"). (Lex.dk).

Jumber er en lav, tohjulet enspændervogn med to sæder over for hinanden på langs ad kørselsretningen (Den danske Ordbog).

En dansk mil er en længdeenhed på 7.532,48 m. (Lex.dk).

Det vides ikke, hvad det er for behandlinger, som Adolph/Agraren Larsen fik.

Afsendersted:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Modtagersted:

Bakkevej 12 Hareskov St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Omtalte personer:

Alfred Fly

Lars Lankjær Mikkelsen

Adolph Larsen

Axel Müller

Ellen Sawyer

Janna Schou

Karen Warberg

Marie Warberg

Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0627

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura/Bibbe Warberg
Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Vinteren har været hård. Et par af Johanne/Junges fiskervenner måtte hugge hul i isen for at fange ålekvabber. Fiskernes mor var på besøg på Lindøgaard for ikke længe siden.

Laura/Bibbe har søgt uddannelsespladser som sygeplejerske og har pga. sin alder fået mange afslag. Dr. Lankjær har nu skrevet en god anbefaling, og Odder Sygehus tager hende vist. Johanne mener, at Bibes "nervesygdom" vil bedres, hvis hun får et livskald. Adolph/Agraren Larsen går til behandlinger i Kerteminde. Man har længe ikke hørt fra Tante Else (Warberg).

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

15' Marts 41
(krydset mit)
Fru Astrid Warberg Larsen
Bakkevej 12.
Hareskov St
6-6-03.

19/3-2000

Bibbe – Kerteminde.

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

Lindøgaard Dræby St.

[I brevet:]

Lindøgaard
41.

14de Marts

Kæreste lille Dis!

Tænk dig, jeg er løbet vild i det med vort Brevskriveri, jeg kan ikke huske, hvem der skylder hvem, men jeg har faktisk ikke et eneste Brev liggende, hvor på der ikke staar "besvaret"; jeg kunde maaske en Gang forsømme at skrive "bsv" men omvendt kan jeg dog ikke tænke mig. Men der var netop Oprydning i Skuffen med Papirer – synes jeg da jeg kan huske mulig har mit Brev fra dig forvildet sig indimellem og bleven brændt. Mulig gaar vi altsaa begge og venter Svar! Hvis det er mig, der skylder, maa du altsaa undskylde den lange Tavshed. Det var bedre end hvis din Tavshed skyldes Sygdom. Hvordan det nu end forholder sig, sender jeg dig nu et lille Livstegn. Er det dog ikke bedaarende med det spæde Foraar, vi har faaet; men tænke sig, at man raaber Hurra for Vintergækker midt i Marts Maaned! Fjorden er endnu fuldstændig isfyldt; Fiskerne længes og spejder efter aabent Vand; det har været en lang død Tid for dem med 0 i

Fortjeneste. Vi har nogle Bekendte – ja Venner – blandt Fiskerne; de havde forleden hugget Hul i Isen – alen-tyk – og fanget til et Par Retter Fisk, til dem selv – og os! Gave forstaas der; det var Aalekvabber, som jeg elsker. Navnet er grimt, men Fisken god. Kender du den? de har grønne Ben og kan minde ganske lidt om Aal. Det var grumme sødt af dem, det er to Brødre, de har lige mistet deres gamle Mor; hende var jeg gode Venner med og fik virkelig sat igennem mens hun endnu kunde færdes lidt, at hun kom her til Kaffe en Sommereftermiddag, blev hentet i Jumber og kørt hjem igen. Det havde været en vidunderlig Oplevelse for hende, kunde vi forstaa bag efter. Hvor er det godt, at man af og til faar den Slags sat igennem; det er jo kun at overvinde sin Træghed. Det var sidste Gang, jeg saa hende, siden har vi begge haft travlt med at være syge.

Du har ikke hørt, at Bibbe er ved at søge ind i Sygeplejen; hun har helst ikke villet tale om det, men efterhaanden ved saa mange det. Det er saa vanskeligt, fordi hun er bleven over

2

30 Aar og det er Maksimum; hun har sendt Bunker af Ansøgninger, men stadig Afslag. Nu staar den paa Odder Sygehus – c. 3 Mil Syd for Aarhus; hun fik Svar fra Oversygepl. der, at hun vilde godt gøre en Undtagelse med Bibbe (for Alderen) men at hun var i Underhandling med en anden; men mulig - - . Bibbe tilbragte en hel Dag eller mere med at faa samlet Papirer og Anbefalinger og Lægeattester; Dr. Lankjær skrev en flot Attest for Sundhed (!), og det gjorde han, fordi han er overbevist om, at hvis Bibbe kommer i Gang med et Arbejde, som kan fange hele hendes Interesse, saa vil hun komme over sin Nerve-svaghed. Jeg er af samme Mening og det har jeg været længe. I hvert Fald kan det jo prøves; hvis Kræfterne saa ikke slaar til, er hun jo ikke værre stillet end før. Vi har været og er meget optaget af dette, og jeg glæder mig usigelig for min søde Bi, at hun har Haab om en Livsstilling og noget, som kan fylde hendes Liv. Skønt jeg jo ikke er hylevorn, har hun dog måttet ide ved at gaa og se paa mine Lidelser, der er jo pokker til Forskel, hvis det er ens Mor, der lider eller om det er fremmede Mennesker; ogsaa det tror jeg har forhalet hendes Nervesygdom. Bare hin tager sin Medecin, er hun saa at sige rask, men det er jo lidt ilde saadan altid at tage Medecin.

Agraren tager nu til Sygehuset i Kjerteminde og faar Diabhesmen- Behandling, hver anden Dag han gaar begge Ture, men kommer af og til op at køre. Med mig gaar det vistnok fremad, men det er jo saa langsomt. Dr. Fly var her for at Par Dage siden; jeg spurgte ham, om han troede, jeg kunde komme til at gaa om et Aar. Han sagde ja, men jeg synes ikke, der var videre Overbevisning i det. Men en Gang naar det sig vel.

Elle har jeg endnu ikke set, jeg haaber paa Søndag, hvis det gode Vejr holder sig. Jeg gaar og er ængstelig for Tante Else; hun er saa svag og Nina har ikke ringet længe; jeg har ringet dem op, men de svarede ikke; de har jo ikke Pige. Det er gærne Nina, der ringer hertil, for det koster mig 25 Øre at ringe dertil; de derimod kan ringe over hele Fyen.

Ja, saa maa du altsaa undskylde, hvis du gaar og venter paa Brev fra mig; jeg har nylig skrevet en Del andre Breve, deraf Forvirringen. Bare dette nu træffer Jer raske og i god Orden. Der var meget at skrive om, hvis man skulde komme ind paa Krig og de Forhold. Det er infamt. En Tysker har sagt til en Mand her i Omegnen:

[Skrevet langs venstre kant s. 4:]

"I kommer til at æde Rotter før vi." Hvor er de modbydelige.

[Skrevet på hovedet øverst s. 4:]

Hils Axel og Janna. Tusinde Hilsner til dig selv fra din Junge.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

15¹ Marts 41
(Kjædet brie)

Fru Astrid Warberg Larsen

6-6-03.

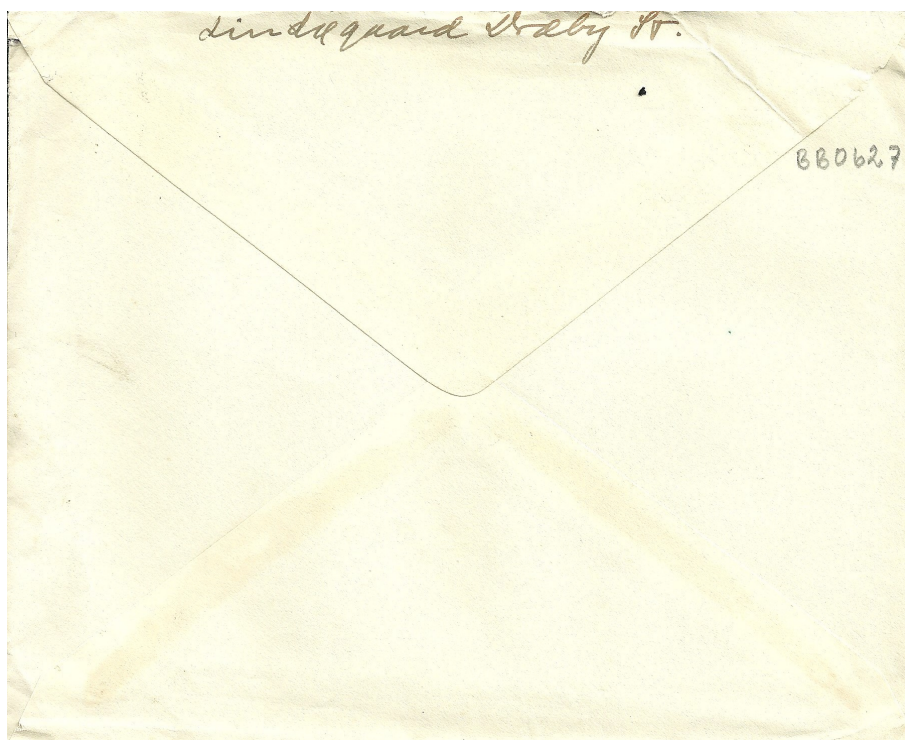
19¹/₃-2000

Bakkevej 12.

Bille-Mønterminde - Hareskov St

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Lindøgaard

14de Marts 41.

Kæreste lille Sis!

Tænk dig, j, er løbet vild i det med vort
Brevskriveri, j kan ikke tænke hvem,
der skylder hvem, men j har faktisk
ikke et eneste Brev liggende, hvor på den
ikke staa "bevaret"; j kunde maake
en Gang forsamme at skrive "hv." men
næppe kan j dog ikke tænke mig.

Men der var netop Oprydning i Skuffen
med Papire - synes j da j kan tænke
mulig haar mit Brev fra dig forildet sig
ind imellem og blive brændt. Mulig
kan vi altsaa begge og vende Svare!

Hvis det er mig, der skylder, saa da alt
kan undskyldes den lange Tavselse. Det var
hede end hvis din Tavselse skyldes Sygden.

Hvordan det nu end forholder sig, sender j
dig nu et lille divstykke. Er det dog ikke bedde-
rende med det spade Foraar, vi har faaet, men
tænk sig, at man raaber Hurra for Vintergæbba
midt i Marts Maaned! Fjorden er endnu fult-
stændig isfyldt; Fiskernes Løng og Spejdel efter

060627

aabent Vand; det har været en lang dør Til for
dem med O i Fortjeneste. Vi har nogle bekendte
- ja Venner - blandt Fiskerne; de havde forleden
brugt Hul i Isen - alen-tyk - og fangt til et
Par Rødder Fisk, til dem selv og - os! Gave for-
staa du; det var Aalekræbter, som j elsker.
Kædet er grimt, men Fiskene got. Kender du dem;
de har grønne Ben og kan mindre ganske lidt
om Aal. Det var grumme sødt af dem, det er
to Brødre; de har lige mistet deres gamle Mor;
hendes var j gode Venner med og fik virkelig sat
igenem mens hun endnu kunde findes
lidt, at hun kan bruges til Kaffe en Formid-
dags, blev hendes i jarmen og lidt syge
igen. Det havde været en vidunderlig Opbevelse
for hende, kunde vi fortælle hør efter. Hvor er det
dog godt, at man af og til faar den Slags sat
igenem; det er jo kien at overvinde sin Træghed.
Det var sidste Gang, j saa hende, siden har vi beg-
ge haft travlt med at vde syge.

Hu har ikke hørt, at Bille er det at søge ind
i Sygeplejen; hun har betet ikke villet Tale om
det, men efterhaanden vet saa mange det.
Det er saa vanskeligt, fordi hun er bllven over

2
30 Aar, og det er Maximum; h^{er}im kan sende
Bunke af Ansigninger, men stadig Afslag.
Vi staa den paa Odder Sygehus - c. 3 Mil Syd
for Aarhus; h^{er}im fik Ivar fra Aarsygepl. der,
at h^{er}im vilde godt give en Kundtagelse med Bibbe
(for Aldem) men at h^{er}im var i Hudschaudling
med en anden; men m^{ul}ig. . . Bibbe tilbragt
en hel Dag eller mere med at faa samlet Pa-
pieren og Anbefalinger og Tageb^oger; Dr. Sankjaer
skrev en flad Adh^oest for Sundhet (!) og det gj^ord
han, fordi han er overbevist om, at hvis Bibbe
kommer i Gavn, med et Arbejde, saa kan faa
h^{er}im hendes Interesse, saa vil h^{er}im komme over
sin H^{er}ne-sygehet. J^{eg} er af samme Mening, og
det har j^{eg} vaeret længe. I hvert Fald haer det
j^{eg} prøvet; hvis K^{on}stlerne saa ikke staa til, er
h^{er}im j^{eg} ikke vaere stillet end j^{eg}. Vi har vaeret
og er meget optaget af alt dette, og j^{eg} glæder mig
u^{er}sigelig for min tid. Vi, at h^{er}im har Haab om en
L^ovsstilling og noget, saa kan fylde hendes d^{ag}.
Sk^ond j^{eg} j^{eg} ikke er rykl^orn, haer h^{er}im dog maattet
lidt ut at gaa og se paa mine Lidelse, der er j^{eg}
Pakke til Farskel, hvis det er ens Mor, der lider
eller om det er fremmedt Menneske; ogsaa det

880627
trov jeg har forløst hendes Nervesygdom. Døse
hjem tager sin Medicin, og hun saa at sig
rask, men det er jo lidt ildt saadan at
at tage Medicin.
Afgaen tager nu til Sygehuset i Kjøbenhavn
for saa Diätetisk-Behandling; hveranden Dag
han gaar borte Ture, men kommer af og til og
at køre. Med mig gaar det vistnok fremad, men
det er jo saa langsomt. H. Fly var her for et Par
Dage siden; jeg spurgte ham om han troede, jeg kunde
komme til at gaa om et Aar. Han sagde ja,
men jeg synes ikke, det var videre Overbevisning
i det. Men en Gang naaer det sig vel.
Alle har jeg endnu ikke set, jeg haaber paa Tindes,
hvors det gødt Dejs halde sig. Jeg saa og er angstelig
for Tanker til; hun er saa svag og Nina har ikke
ringet længe; jeg har ringet dem op; men de svarer
ikke; de har jo ikke Pige. Det er gerne Nina, der ringe
hentet, for det koster mig 25 fr. at ringe dertil; de der
imod kan ringe over alle Fyen.
Ja, saa maak du ogsaa studekyede, hvis du
gaa og sender paa Brev fra mig; jeg har nogle
Brevet en Del andre Breve, delat Forvirringen.
Saa dette nu træffe for Caske og i god Ordre.
Der var meget at skrive her, hvis mig skulde
komme ind paa King og de forhold. Det er indført
en Syge har taget til en Mand her i Amager;